

OBRAZLOŽENJA NAGRADA ZA ŽIVOTNO DJELO

SLAVICA MOSLAVAC, muzejska savjetnica u mirovini Muzeja Moslavine Kutina

Slavica Moslavac cijeli je radni vijek radila u Muzeju Moslavine. U siječnju 2021. godine odlazi u mirovinu, a njezine profesionalno i volonterske aktivnosti daleko prerastaju i Kutinu i Moslavinu podijeljenu i tri županije.

Slavica Moslavac rođena je 13. travnja 1955. u Kutini, gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirala je 1980. te je stekla stručno zvanje profesora povijesti i etnologije. Iste godine zaposlila se u Muzeju Moslavine na radnom mjestu kustosa etnološkog odjela te tijekom četrdesetogodišnjeg rada stekla stručno muzejsko zvanje muzejskog savjetnika. Pet puta je obnašala funkciju ravnatelja Muzeja Moslavine u Kutini. Istraživala je Moslavinu, Bilogoru, Hrvatsku Posavinu, Banovinu i zapadnu Slavoniju te objavila niz popularnih članaka, stručnih tekstova, publikacija, kataloga, priručnika, razglednica i etnografskih mapa. Velik dio vremena posvetila je izučavanju folklornog i građanskog kostima Moslavine, Hrvatske Posavine i Banovine, ali i nacionalnih manjina Sisačko-moslavačke županije, tradicijske i građanske arhitekture Kutine, Moslavine i Posavine, glazbene baštine sjeverozapadnog dijela Hrvatske, dječjih igara i plesova, tradicijskih obreda i običaja.

Kao ravnateljica vodila je vrlo uspješnu sanaciju i adaptaciju bivše kurije grofova Erdödyja iz 18. stoljeća, danas Muzej Moslavine, u čijem su prizemnom dijelu smještene stalne novopostavljene muzejske zbirke i to: etnografska, kulturno povijesna i arheološka. Autorica je etnografskog i prvog kulturno povijesnog stalnog postava Muzeja Moslavine, otvorenog za građanstvo 2003. godine.

Od značajnih samostalnih radova izdvajaju se: *Priručnik za rekonstrukciju moslavačke narodne nošnje* obogaćen brojnim fotografijama i krojevima prema kojima se može napraviti i rekonstrukcija toliko potrebna za današnje folklorne skupine, etno mape *Ljubljeno moje moslavačko ruho* i *S onu stranu Savice*, etnografsko likovnu mapu Akvareli Sandora Erdödyja, knjige i *katalozi Radosna je pjesma naša, Građanski elementi u tradicijskom odijevanju, Ljepota prošlosti, Milka Trnina-hrvatski slavuj, Pučki kalendari, Život s vinogradom i vinom, Čipka u Moslavini, Tradicijska oglavlja i nakit Turopolja, Hrvatske Posavine, Moslavine i novljanskog kraja, Pisano i risano – uskrzne pisanice Moslavine, Hrvatske Posavine i Podravine; Tradicija lončarske vještine; Poklade i pepelnica*. Dugogodišnja je urednica Zbornika, a bila je urednica Pučkog kalendara Sisačko-moslavačke županije te urednica kataloga Festivala dječjeg folklora Hrvatske.

Slavica Moslavac bila je predavač na seminarima folklora Slavonije, Baranje i Srijema u periodu od 2000. do 2015. godine te stručni suradnik HRT-u na snimanjima filmova. Svoje znanstvene, stručne i publicističke članke objavljuje u Zborniku Moslavine, Muzejskim vjesnicima, Glasilu muzeja sjeverozapadne Hrvatske, Vijestima muzealaca, KAJ-u časopisu za književnost, umjetnost i kulturu, u brojnim katalogima skupnih ili autorskih izložbi, Pučkom kalendaru Bjelovarsko-bilogorske i Sisačko-moslavačke županije, Hrvatskom kajkavskom koledaru iz Čakovca itd.

Bila je članica u Stručnom povjerenstvu pri Ministarstvu kulture Republike Hrvatske za kulturno umjetnički amaterizam te u Povjerenstvu za polaganje stručnih ispita u muzejskoj struci pri Muzejskom dokumentacijom centru. Članica je Hrvatskog etnološkog društva, Hrvatskog muzejskog društva, voditeljica vokalne skupine Rusalke iz Kutine i voditeljica KUD-a Banova Jaruga.

LINA SLAVICA PLUKAVEC, rizničarka Zagrebačke katedrale

Riznica Zagrebačke katedrale, jedna je od povijesno najznačajnijih hrvatskih riznica sa građom koja datira od 11. stoljeća nadalje, specijalizirani je crkveni muzej registriran kao Zbirka crkvene zajednice koju niz godina vodi rizničarka časna sestra Lina Slavica Plukavec.

Časna sestra Lina Slavica Plukavec rođena je 1946. godine u Hrvatskom Zagorju. Nakon završene osnovne škole ušla je u Družbu kćeri Božje ljubavi u Zagrebu. Godine 1973. diplomirala je na Pedagoškoj akademiji. Svoje prve zavjete položila je 1969. godine. Svoje prve redovničke godine provela je u Splitu, a u Zagreb dolazi 1986. godine te preuzima funkciju rizničarke Riznice Zagrebačke katedrale.

U prvim godinama svoje funkcije usko je surađivala s tadašnjim kanonikom kustosom Riznice dr. Antunom Ivandijom, posebice na inventarizaciji rizničkih predmeta. Tijekom 1991. godine organizirala je i sudjelovala u preventivnoj evakuaciji predmeta Riznice usred ratnih zbivanja u Hrvatskoj da bi po završetku Domovinskog rata također radila na povratu svih predmeta.

Od svog preseljenja u Zagreb sudjelovala je u svim zbivanjima i izložbama Riznicom katedrale. Prva u nizu bila je izuzetno atraktivna i uspješna izložba Riznica Zagrebačke katedrale postavljena prigodom Univerzijade u Zagrebu 1987. godine. Sudjelovala je u izradi popisa Razoreni i teško oštećeni crkveni objekti Zagrebačke nadbiskupije u srbočetničkoj agresiji na Hrvatsku 1991- - 1995. koji je bio podloga za istoimenu izložbu postavljenu 2006. godine. Godine 1995. sudjelovala je u pripremi rizničkih predmeta koje je za vrijeme života koristio nadbiskup Alojzije Stepinac za potrebe oformljenja

Spomen zbirke Božjega Alojzija Stepinca, koja je kasnije postala djelom današnjeg Muzeja bl. Alojzija Stepinca u kaptolskoj kuli Nebojan. Za potrebe izložbe Hrvati – kršćanstvo, kultura, umjetnost održane u Vatikanu 1999. i 2000. godine pripremila je rizničke predmete te je također sudjelovala u pripremi izložbe povodom 150. obljetnice uzdignuća Zagrebačke biskupije u nadbiskupiju – metropoliju 2002. godine u Galeriji Klovićevi dvori te u organizaciji znanstvenog skupa na istu temu u Mariji Gorici.

Uz zaduženja rizničarke, časna sestra Lina postala je i tajnica Ureda za kulturna dobra Zagrebačke nadbiskupije po njegovom osnutku 1999. godine. Time je njena briga za baštinu, do tada fokusirana na dragocjenosti Riznice proširena i na evidenciju i brigu o kulturnim dobrima s prostora Zagrebačke nadbiskupije. U okviru rada Ureda sudjelovala je u organizaciji jednog od najvažnijih projekata – međunarodnog Simpozija o inventarizaciji crkvenih kulturnih dobara 2000. godine.

Od 2006. godine posvećena je prvenstveno Riznici katedrale gdje je, uz svakodnevnu brigu o Riznici redovito primala brojne stručne i turističke posijete, ističući umjetničko, crkveni u povijesno značenje Riznice. Uz svakodnevan posao rizničarke odrađivala je zapravo posao kustosa u doslovnom smislu riječi. Sudjelovala je u svim posudbama i obradama građe.

Sudjelovala je u brojnim izložbama i muzejskim projektima u Hrvatskoj i inozemstvu posuđujući rizničnu građu. Potrebno je izdvojiti: Pavlini u Hrvatskoj (Muzej za umjetnost i obrt), Od svagdana do blagdana – Barok u Hrvatskoj (Muzej za umjetnost i obrt), Izložba povodom 800. obljetnice kanonizacije sv. Ladislava (Budimpešta), Sveti trag (Muzej Mimara), Od romanike do Plečnika (Ljubljana), Historicizam u Hrvatskoj (muzej za umjetnost i obrt), Anžuvinci u Europi (Pariz), Bavarska – Mađarska – tisuću godina (Passau i Budimpešta), Sveti Kvirin – biskup sisački – svjedok vjere (Sombately), Prvih pet stoljeća hrvatske umjetnosti (Galerija Klovićevi dvori), Renesansa u Hrvatskoj (Pariz, Klovićevi dvori) te brojne druge.

Sestra Lina ima poseban interes za tekstilne dragocjenosti i najčešće se sama bavila upravo tim segmentom rizničkog fundusa. U znanstvenom časopisu objavila je članke Restauracija plašta kralja Ladislava te Petretićevo Božji grob: nositelj duhovno-spasenjskih poruka i svjedok kulturno-umjetničke djelatnosti, a u časopisima Naša katedrala i Crkvena kulturna dobra objavila je niz članaka o rizničkim i katedralnim dragocjenostima.

Cijeli svoj radni vijek sestra Lina bila je posvećena rizničkim umjetninama, redovito komunicirajući s brojnim stručnjacima, muzealcima, konzervatorima i restauratorima kojima je briga o umjetničkoj baštini profesionalni zadatak. Njezina briga i rad poznati su svima u muzejskoj stručnoj zajednici, ali i izvan nje te je već tri desetljeća gotovo sinonim za Zagrebačku Riznicu. Svojim dugogodišnjim radom, predanom brigom za crkvene umjetnine, otvorenošću za suradnju s kolegama

iz muzejskih i restauratorskih institucija te djelovanjem u kulturi svakako je zaslužila Nagradu za životno djelo Hrvatskog muzejskog društva.